

συρε δυστυχίς ἀνηκέστους; ποσάκις δὲν ἐπαίδευσεν ὁ Κύριος, ὃν ἠγάπα;

Ἡ σκηνὴ παραλλάσσει· πρὸ ἡμῶν παρίσταται αἴθουσα πολυτελῶς ἔσκελισμένη· διαλάμπει ὁ πλοῦτος εἰς τὰς λαμπρὰς θρόνας τῶν παρατασμάτων, εἰς τοὺς παχέεις τάπητας τοῦ θαπέδου, εἰς τὰ θαυμάσια πλάσια, ἅτινα ἐλίσσουσι τὰ ἐπὶ τοῦ τοίχου κρεμάμενα ἀριστουργήματα τῆς γραφικῆς, εἰς τὰς πολυτελεῖς τραπέζας, εἰς πᾶν ὅ,τι δυνατὸν ἐν τῇ φαντασίᾳ ὑμῶν νὰ κοσμήσῃ ἀνάκτορον, νὰ ἐλκύσῃ σπουδαστὴν, νὰ ἐμπνεύσῃ ποιητὴν, ἀλλὰ καὶ συνάμα ὡς σκηνὴ κακουργηγάτος νὰ χρησιμεύσῃ. Εἶπον κακούργημα· μὴ νομίσητε ὅμως ὅτι δολοφόνος χεὶρ θὰ κηλιδώσῃ δι' αἵματος τὸν ὠραῖον τάπητα· μὴ νομίσητε ὅτι ἀτυχῆς δηλητηριασμένος ὄψμα μυστικῆς συσκευασίας θέλει καταπέσει εἰς τὰ πολυτελῆ ἀνάκλιντρα· οὐχί! ὁ σημερινὸς, ὁ ἔνδοξος ΙΘ' αἰῶν, ὁ αἰῶν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ αὐτὸ τὸ ἐγκλημα ἐξεπολίτισεν· δὲν φονεύουσι πλέον δι' ἀπόκτησιν κληρονομίας, δὲν δηλητηριάζουσι δι' ἐκδίκησιν ὑβρεως· οὐχί! ὑπάρχουσι νῦν ἄλλοι τρόποι πρὸς ἐκπλήρωσιν κακοβούλων σκοπῶν, φρικώδεις καὶ ἀπαίσιτοι ὡς ἡ μάχαιρα, καταχθόνιοι καὶ φοβεροὶ ὡς ἡ ἱερὰ ἐξέτασις....

Ἐντὸς ὀλίγου εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν νέοι τινὲς καὶ ἄνδρες ποιητικῆς ἡλικίας, ἐξωτερικοῦ διαφόρου πόσον θελξικαρδίου ὄψεως εἶνε οἱ δύο ἐκεῖνοι νέοι οἱ πρὸς τὴν μεγαλειτέραν ἐκείνην τράπεζαν· οἱ γλαυκοὶ ὀφθαλμοῖτων, τὰ γενναῖα τῆς ψυχῆς των αἰσθήματα προδίδουσιν· οἱ λεπτοφυεῖς τρόποι των τὴν εὐγένειαν τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῶν ἡθῶν των μαρτυροῦσιν· ὠραῖοι Διόσκουροι εἰς ποῖον βωμὸν ἤλαθετε, τὴν εὐγένειαν, τὰ αἰσθήματα, τὴν νεότητα ὑμῶν νὰ θυσιάσητε; ἀπέλωθε μακρὰν τοῦ οἴκου, τούτου τοῦ κακουργηγάτος καὶ τῆς ἀπάτης· ζητήσατε τὴν μητέρα ὑμῶν, τοὺς φίλους καὶ τὰς φίλας· ἐκεῖ θὰ εὕρητε συγκινηθεῖς ἀγνωτέρας, πάθη γενναιώτερα, καθήκοντα ὑψηλὰ καὶ μεγάλα· λάβατε μεθ' ὑμῶν καὶ τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον Καλλιάν, εἶνε σύζυγος, ἔχει τέκνα, ἔχει μητέρα.... Διστάζουσι πρὸς στιγμὴν, ὁμιλοῦσι μεταξὺ των, πλησιάζουσι τὸν Καλλιάν καὶ τὸν ἐρωτῶσιν ἄποφάσκει· οὐδὲ ἀμφοτέρως, ἔπρασεν σὺ εἰς τὸ βράχθρον καὶ ἄλλους παραστρεῖς; καὶ ὁ ἀγὼν ἀρχεταί, ὁ ἄτιμος, ὁ αἰσχρὸς, ὁ μωρὸς τοῦ καρτοπαχνίου ἀγῶν. Ὡ μῦσται αἰσχροὶ, μῦσται κακούργοι ἀτίμου συνωμοσίας, οἰκτεῖρατε τὴν νεορὰν αὐτὴν ἡλικίαν, εἰς τὴν αἰσχρὰν γεν-